

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **D.P.**

skazanego za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 28 października 2025 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt VI Ka 217/25

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 listopada 2024 r., sygn. akt III K 520/24

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach, w zakresie wymierzonej D.P. kary łącznej pozbawienia wolności, i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach;**

2. wydatkami sądowymi związanymi z rozpoznaniem kasacji obciąża Skarb Państwa.

Zbigniew Puskarski

Dariusz Kala

Andrzej Stępka

UZASADNIENIE

D.P. został oskarżony o popełnienie łącznie 23 czynów w tym: 20 czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., 2 czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz 1 czynu z art. 217a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Zarzuty postawiono także dwóm innym oskarżonym.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 29 listopada 2024 r., sygn. akt III K 520/24, uznał oskarżonego D.P. za winnego:

- popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I-XXII aktu oskarżenia, przyjął, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku),

- popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIII aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 217a k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2).

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3). Wyrok zawierał także inne rozstrzygnięcia dotyczące oskarżonego D.P., w tym dotyczące naprawienia szkody, nadto rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej pozostałych oskarżonych.

Wyrok ten w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżyli: prokurator na niekorzyść oskarżonego D.P. oraz obrońca tego oskarżonego, domagając się zmiany wyroku w sposób przez siebie wskazany.

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt VI Ka 217/25, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- a) orzeczoną w pkt 1 karę pozbawiania wolności podwyższył do 2 lat i 6 miesięcy,

b) w pkt 3 jako podstawę wymiaru kary łącznej przyjął art. 91 § 1 k.k. (pkt 1 wyroku), a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2). W pkt 3 orzekł o kosztach sądowych.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok „w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie utrzymującym w mocy w p-kcie 2. wyroku rozstrzygnięcie Sądu I instancji przyjęte w p-kcie 3., na niekorzyść oskarżonego D.P.”. Zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego – art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., w następstwie zaniechania orzeczenia wobec D.P. nowej kary łącznej w miejsce orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Gliwicach kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, mimo zmiany wyroku Sądu I instancji poprzez podwyższenie z 1 roku i 6 miesięcy do 2 lat i 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej ww. oskarżonemu za przypisany mu w p-kcie 1. wyroku Sądu I instancji ciąg przestępstw”. Podnosząc ten zarzut, Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co przy zastosowaniu art. 535 § 5 k.p.k. pozwoliło uwzględnić ją w całości na posiedzeniu bez udziału stron.

Nie ulega wątpliwości, że Sąd Okręgowy w Gliwicach, dokonując zmiany wyroku Sądu *meriti* poprzez podwyższenie oskarżonemu D.P. jednostkowej kary pozbawienia wolności za ciąg przestępstw przeciwko mieniu z roku i 6 miesięcy do 2 lat i 6 miesięcy, zobowiązany był także do zmiany zawartego w zaskarżonym wyroku orzeczenia o karze łącznej. Jeżeli art. 86 § 1 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, to zmiana ta powinna polegać na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności mieszczącej się w przedziale od 2 lat i 7 miesięcy do 3 lat. Utrzymując w mocy wyrok Sądu Rejonowego „w pozostałej części”, tj. i orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności, kształtujące ją w wysokości roku i 10 miesięcy, Sąd Okręgowy, rażąco naruszył wskazane w kasacji przepisy prawa, przede wszystkim art. 86 § 1 k.k. Miało to istotny wpływ na treść wyroku, bowiem przy prawidłowym stosowaniu tego przepisu należało wymierzyć D.P. karę łączną pozbawienia wolności nie niższa niż 2 lata i 7 miesięcy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony kasacją wyrok w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach, w zakresie wymierzonej D.P. kary łącznej pozbawienia wolności, i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach, który wymierzy prawidłową karę łączną pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków związanych z rozpoznaniem kasacji znajduje oparcie w art. 638 k.p.k.

Zbigniew Puskarski

Dariusz Kala

Andrzej Stępka

[WB]

[a.ł]